

Dosarul nr. 2ra-535/22
2-19071447-01-2ra-15042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – M. Frunze
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulgheru

ÎNCHEIERE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Dumitru Sofroni și de Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Sofroni împotriva lui Dragomir Sofroni, Elenei Sofroni și Societății cu Răspundere Limitată „Dansicons”, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la declararea nulității contractului de investire privind construcția spațiului comercial și a actului de predare-primire a imobilului, operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile și acțiunea reconvențională depusă de Elena Sofroni împotriva lui Dragomir Sofroni, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil, operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Dumitru Sofroni și a fost menținută hotărârea din 12 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 04 ianuarie 2019 Dumitru Sofroni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dragomir Sofroni și SRL „Dansicons”, intervenient accesoriu Elena Sofroni și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la declararea nulității contractului de investire privind construcția spațiului comercial, operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, cu radierea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 12 februarie 2013 între SRL „Dansicons”, în calitate de antreprenor și pârâțul Dragomir Sofroni, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial, care prevede că Compania la comanda beneficiarului organizează construcția, iar beneficiarul achită costul bunului imobil comandat, care conform pct. 4.1. constituie suma de 44.917,2 euro.

Conform prevederilor Anexei nr. 1 a contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013, beneficiarul se obligă să achite costul bunului imobil în patru rate până în trimestrul III al anului 2013.

S-a specificat că conform ordinelor de încasare a numerarului nr. 01 din 22 februarie 2013, nr. 03 din 28 martie 2013, nr. 46 din 10 iulie 2013 și nr. 16 din 04 decembrie 2014 prețul bunului imobil prevăzut în pct. 4.1. al contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial a fost achitat integral de către Dumitru Sofroni din mijloacele financiare proprii.

La data de 27 octombrie 2015 Dumitru Sofroni, în baza procurii nr. 9682 din 31 octombrie 2014, a semnat actul de predare-primire nr. 1157 din 27 octombrie 15, în baza căruia a avut loc transmiterea în proprietate a spațiului nelocativ nr. 8, cu suprafața totală de 118,7 m.p, situat în mun. xxxxx

În baza actului de predare-primire nr. 1157 din 27 octombrie 2015 și a contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial, la data de 07 decembrie 2015 în Registrul bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx pe numele pârâțului Dragomir Sofroni și soției sale, Elena Sofroni.

S-a indicat că, căsătoria între Dragomir Sofroni și Elena Sofroni a fost înregistrată la data de 01 iunie 2014.

Referitor la solicitarea cu privire la declararea nulității contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 și a actului de predare-primire nr. 1157 din 27 octombrie 2015 s-a menționat că beneficiarul real al contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial, de facto, este reclamantul Dumitru Sofroni, care prin intermediul fiului său Dragomir Sofroni, a investit mijloacele financiare proprii în construcția bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx

Reclamantul Dumitru Sofroni a menționat că actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic este nul și a explicat că în cazul de față, actul juridic simulat implică existența de fapt a două acte, dintre care unul este aparent (contractul de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial) și nu este menit să producă nici un efect, iar altul este secret (contractul de mandat), care diferă de cel aparent privitor la natura, părțile sau conținutul operației juridice.

Reclamantul a susținut că contractul de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 a fost înregistrat la OCT Chișinău cu nr. 0100/13/26070 la data de 26 februarie 2013 și ultima plată a fost efectuată la data de 04 decembrie 2014 de către Dumitru Sofroni, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 16.

Concretizându-și pretențiile împotriva pârâților Dragomir Sofroni, Elena Sofroni și SRL „Dansicons”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice”, reclamantul Dumitru Sofroni a solicitat declararea nulității contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 și a actului de predare-primire nr. 1157 din 27 octombrie 2015, operarea modificărilor

în Registrul bunurilor imobile, cu radierea dreptului de proprietate a lui Dragomir Sofroni și al Elenei Sofroni asupra bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx precum și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx pe numele lui Dumitru Sofroni și înregistrarea lui în Registrul bunurilor imobile.

La 26 ianuarie 2021 Elena Sofroni a depus acțiune reconvențională împotriva lui Dragomir Sofroni, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” privind determinarea cotelor-părți ideale din bunul imobil, operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii reconvenționale s-a indicat că, în fapt, contractul de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 a fost încheiat între SRL „Dansicons” și Dragomir Sofroni în scopul construirii bunul imobil din mun. xxxxx (demisol).

S-a menționat că mijloacele financiare în sumă de 44 917 euro achitate antreprenorului în baza contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013, au fost dobândite de către Elena Sofroni și Dragomir Sofroni în anii 2012-2014, în timpul convețuirii în comun și muncii peste hotarele țării. Achitățile în baza contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 s-au efectuat în termenele următoare: 287.637,17 lei - 22 februarie 2013 (depusă prin intermediul lui Dragomir Sofroni); 142.105,44 lei - 28 martie 2013 (depusă prin intermediul lui Dragomir Sofroni); 146.446,25 lei - 10 iulie 2013 (depusă prin intermediul lui Sveatoslav Sotropa); 167.208,77 lei - 04 decembrie 2014 (depusă prin intermediul lui Dragomir Sofroni).

Elena Sofroni a invocat deși concubinau și munceau de mai mult timp împreună (inclusiv în anii 2013-2014), la 01 iunie 2014 între Elena Sofroni și Dragomir Sofroni a fost încheiată căsătoria, înregistrată la OSC Centru sub nr. 205. Atât până la căsătorie, cât și după căsătorie împreună și din mijloacele obținute în comun au achitat prețul bunului în contextul contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013.

La data de 27 octombrie 2015, în timpul căsătoriei, de către Dragomir Sofroni a fost semnat actul de primire-predare a bunului din mun. xxxxx în baza contractului de investire nr. 1360/A din 12 februarie 2013. Astfel, contractul de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 a fost executat pe deplin.

Elena Sofroni a explicat că la data de 31 octombrie 2014 Dragomir Sofroni i-a eliberat lui Dumitru Sofroni o procură, prin care l-a împuternicit pe acesta din urmă să-i reprezinte interesele în fața tuturor organelor competente din Republica Moldova, inclusiv la SRL „Dansicons”, privind toate chestiunile referitor la construcția of. xxxxx, cu dreptul de a achita costul integral al oficiului, de a primi mijloace bănești în rezultatul recalculărilor efectuate, precum și alte plăți corespunzătoare, cu dreptul de a semna actul de primire-predare a acestui oficiu, darea în exploatare, înregistrarea la OCT a dreptului de proprietate asupra bunului imobil indicat, inclusiv să reprezinte interesele la anumite autorități publice etc.

Actul de predare primire a fost semnat de către Dumitru Sofroni în baza procurii, iar în calitate de beneficiar este indicat Dragomir Sofroni, bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx. fiind transmis în proprietatea lui Dragomir Sofroni, care se afla în relații de căsătorie cu Elena Sofroni.

Ulterior, la 7 decembrie 2015 OCT Chișinău al ÎS „Cadastru” a înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate în devălmășie al soților Dragomir Sofroni și Elena Sofroni asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx

A susținut că bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx. a fost dobândit de către soții Dragomir Sofroni și Elena Sofroni în timpul căsătoriei. Prin prisma art. 19 alin. (1) în coroborare cu art. 20 alin. (5) Codul Familiei, consideră că bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx aparține cu drept de proprietate în devălmășie ambilor soți - Dragomir Sofroni și Elena Sofroni, fapt notat în Registrul bunurilor imobile.

Reieșind din dispozițiile art. 26 alin. (1) Codul familiei, la împărțirea proprietății în devălmășie și determinarea cotelor-părți din aceasta, părțile soților sunt considerate egale.

Elena Sofroni a solicitat determinarea cotei-părți ideale în mărime de 1/2 fiecăruia dintre soți Dragomir Sofroni și Elena Sofroni din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx situat în mun. xxxxxcu înregistrarea acestui drept în Registrul bunurilor imobile.

Cu referire la acțiunea depusă de Duimitru Sofroni, o consideră neîntemeiată. Acțiunea a fost depusă după ce a divorțat cu Dragomir Sofroni și urmărește scopul de a o deposeda de averea agonisită în timpul căsătoriei.

Prin hotărârea din 12 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost admisă parțial acțiunea reconvențională. S-a determinat lui Dragomir Sofroni și Elenei Sofroni câte 1/2 cotă-parte ideală fiecăruia din bunul imobil cu număr cadastral xxxxx., situat pe adresa – mun. xxxxx.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 24 mai 2021, în termenul stabilit de lege, Dumitru Sofroni a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Dumitru Sofroni și a fost menținută hotărârea din 12 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Respingând pretențiile din acțiunea inițială privind declararea nulității contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 și actului de predare-primire nr.1157 din 27 octombrie 2015, instanțele ierarhic inferioare au indicat că acestea respectă cerințele de legalitate stabilite de art. 199-215 din Codul civil, în redacția legii până la 01 martie 2019 și Legea cadastrului bunurilor imobile. Contractul nu a fost încheiat cu scopul de a ascunde un alt juridic. Nu s-a constatat niciun temei, ce ar confirma lipsa intenției de încheiere a contractului de investire privind construcția spațiului comercial dintre SRL „Dansicons” și Dragomir Sofroni. Nu au fost prezentate probe pertinente și admisibile, ce ar dovedi existența în speță a caracterului simulat al contractului de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 și actului de predare-primire nr. 1157 din 27 octombrie 2015.

Contractul de investire nr. 1360/A privind construcția spațiului comercial din 12 februarie 2013 și-a produs efectele juridice scontate, fiind executat în totalitate de ambele părți, prețul stabilit în contract și anexa nr. 1 la contract fiind achitat integral de către Dragomir Sofroni, iar SRL „Dansicons” la rândul său a transmis în proprietatea lui Dragomir Sofroni bunul imobil prin actul de predare primire nr. 1157 din 27 octombrie 2015, bunul fiind înregistrat și în Registrul bunurilor

imobile la data de 07 decembrie 2015 pe numele lui Dragomir Sofroni și Elenei Sofroni.

Referitor la admiterea pretențiilor din acțiunea reconvențională depusă de Elena Sofroni privind determinarea cotelor părți-ideale din bunul imobil și operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile, instanțele ierarhic inferioare au menționat că la momentul dobândirii dreptului de proprietate de către Dragomir Sofroni și Elena Sofroni asupra bunului imobil în litigiu, aceștia erau în relații de căsătorie(f.d.139, vol. I). În contextul dat, instanțele de judecată au stabilit că bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, situat în mun. xxxxx constituie proprietatea comună în devălmășie a soților Dragomir Sofroni și Elena Sofroni, astfel părțile soților sunt considerate egale până la proba contrară, operând prezumția legală, având în vedere că celălalt soț nu a înaintat careva cerințe sau obiecții.

La 17 decembrie 2021 Dumitru Sofroni a declarat recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că potrivit ordinelor de încasare, trei tranșe au fost efectuate până la încheierea căsătoriei lui Dragomir Sofroni cu Elena Sofroni. Deci, consideră că bunul imobil litigios urmează a fi recunoscut cu drept de proprietate personală a intimatului Dragomir Sofroni. Nu a fost probat faptul, precum că Elena Sofroni ar fi contribuit în careva mod la dobândirea imobilului, precum și că a investit careva mijloace financiare la procurarea lui.

La 30 martie 2022 Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban, a declarat recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor ierarhic inferioare expuse în hotărâri sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A invocat existența contractului de separare încheiat la 17 mai 2017 între Dragomir Sofroni și Elena Sofroni, prin care aceștia au convenit asupra separării tuturor raporturilor juridice, bunurilor mobile și imobile, existente în timpul căsătoriei, cât și ulterior încheierii acestui contract. Elena Sofroni a tănuțit despre existența contractului de separare. Recurentul invocă că nu știa despre locul aflării acestui contract, de aceea nu-i poate fi invocată neprezentarea lui în instanțele de judecată.

Prin referințele din 16 mai 2022 Elena Sofroni a solicitat de a considera inadmisibile recursurile declarate de Dumitru Sofroni și Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban.

Prin referința din 23 mai 2022 Dumitru Sofroni a solicitat admiterea recursului declarat de Dragomir Sofroni, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare.

Examinând temeiurile recursurilor depuse de către Dumitru Sofroni și Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban, în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate sunt inadmisibile, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată

irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererilor de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul

zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc, la data de 10 februarie 2022 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenților copia deciziei motivate din 01 decembrie 2021, însă date care să confirme recepționarea ei la materialele dosarului lipsesc (f.d. 42 vol. II).

Astfel, completul de admisibilitate consideră în termen recursurile declarate de Dumitru Sofroni și Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban.

Referitor la recursul depus de Dumitru Sofroni, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Dumitru Sofroni rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor factice ale cauzei.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs a lui Dumitru Sofroni, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Dumitru Sofroni nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în

principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Dumitru Sofroni nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Cu referire la recursul depus de Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Conform art. 430 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sînt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces.

Conform art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației.

Prin recursul depus la 30 martie 2022 Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban, își manifestă dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2022, prin care a fost respins apelul depus de Dumitru Sofroni și s-a menținut hotărârea din 12 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Dragomir Sofroni nu și-a exercitat dreptul de apel în privința hotărârii din 12 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar prin decizia instanței de apel din 01 decembrie 2021, contestată cu recurs, nu i-a fost înrăutățită situația.

În circumstanțele descrise, se conchide că Dragomir Sofroni , reprezentat de avocatul Vasile Ceban, contrar prevederilor art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, a declarat recurs fără a folosi calea de apel, ceea ce este inadmisibil din moment ce legea prevede această cale de atac.

Din considerentele menționate, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursul declarat de Dumitru Sofroni în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, iar recursul depus de Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban – în baza art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și lit. c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Dumitru Sofroni și de Dragomir Sofroni, reprezentat de avocatul Vasile Ceban, împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas